

РЕШЕНИЕ

№ 3592

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2454** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 9664/15.03.2022 г. по описа на Административен съд София – град от Й. Б. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [улица] срещу Решение № 20222923 от 15.12.2021 г., постановено от Софийския районен съд /СРС/, трето гражданско отделение, 151 състав по гр.д № 68390 по описа за 2019 г., с което е отхвърлена жалбата на касатора срещу Заповед № РВТ19-РД09—2/02.01.2019 г. на кмета на район „В.“ – Столична община, с която е одобрено Решение № 1 по протокол № 2/23.07.2018 г., с което е прието, че бивш имот пл. № 2884 на м. „С. – Север“ – [населено място], карастрален лист 737, по графични данни съдържа 1721 кв. м., е застроен.

Касаторът излага твърдение, че атакуваното решение е необосновано и неправилно, като изтъква, че районният съд не му е предоставил възможност да представи релевантни писмени доказателства по делото. Моли съда да отмени обжалваното решение и процесната заповед като неправилна и незаконосъобразна. Претендира разности.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Кмет на Столична община район „В.“ в съдебно заседание не се представлява. Представено и писмено становище с изложени доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура – прокурор Д. дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 14, ал. 3, ЗСПЗЗ и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Районният съд е приел за установено, че Й. Б. А. е наследник на С. Г. А. /Б./, като А. е депозирал молба за издаване на удостоверение и скица по чл.13 ППЗСПЗЗ, с оглед посоченото в решение №1-32-135 от 05.08.2014 г. на СРС, 32 състав, влязло в сила на 02.12.2014 г.

В приложеното Удостоверение по 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ с изх. № /7/12.06.2018 г. е отразено, че бившият имот пл. № 2884 попада в територията на кв. 51 и е изцяло застроен. С оспорената Заповед №02.01.2019 г. на кмета на район „В.“ - Столична община, с която е одобрено Решение № 1 по протокол № 2/23.07.2018 г. на комисията, е определено, че няма незастроени части от бивш имот № 2884 .

В производството е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано и въз основа на което приема за установено, че няма свободна от застрояване територия.

Районният съд е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената от закона писмена форма за валидност и не се установяват допуснати нарушения в процедурата по издаване на оспорения административен акт. Достигнал е до извод, че обжалваният административен акт - Заповед № РВТ19-РД09-2/02.01.2019 г. е законосъобразен, издаден при правилно приложение на материалноправния закон, поради което е отхвърлил жалбата.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция намира, че решението е постановено в съответствие с материалния закон, без да е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 118-и състав.

Кметът на Район „В.“, Столична Община е бил сезиран с искане да проведе процедура по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ за определяне на застроената, респ. свободната от застрояване площ от претендираните имоти, след което да издаде удостоверение и скица по чл. 13, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ. В рамките на това производство се определя от техническа страна застроената и незастроената част от имота според критериите на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и

противопожарните норми.

Производството по реда на чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ е междинно производство развиващо се преди произнасянето на Общинската служба земеделие и гори по искането за възстановяване правото на собственост върху съответните бивши земеделски земи, които понастоящем са в границите на урбанизираните територии на населеното място. То представлява сложен фактически състав, който включва решението на техническата служба на общината, което следва да бъде одобрено със заповед на кмета, с което съгласно техническите норми и правила, се определя застроената/свободна от застрояване част от имота. Следователно тук се изследват обстоятелствата относно това има ли наличие на реално, фактическо строителство и/или наличие на строителна дейност, която по смисъла на § 1в ДР на ППЗСПЗЗ е пречка за възстановяване на имота.

Съблюдава се застроената площ на обектите и прилежащия терен, необходим за функционирането им, обслужващи терени, съответните сервитутни отстояния при наличието на изградени съоръжения по § 1в, ал. 2 ДР на ППЗСПЗЗ, като се държи сметка, че същите на се изчерпателно изброени, а са от примерен характер. В производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, въпросите, свързани с определяне на застроената площ се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, която преценява това, включително и дали са налице условията на чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ. Решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на кмета на общината и могат да се обжалват по реда на АПК.

В случая с решението на техническата служба на общината, потвърдено с процесната Заповед, е установено, че съгласно приложена скица на [фирма] от 27.10.2016 г. по чл. 13, ал. 6 от ППЗСПЗЗ, бивш имот пл. № 2884 по графични данни съдържа 1721 кв. м, като попада в територията на кв. 51 и е изцяло застроен и свободни от застрояване урегулирани поземлени имоти няма. Административният орган е въпросите свързани със законността на строителството, статута на сградите и възможността за възстановяването ѝ.

Последното се потвърждава от приетата от районния съд съдебно-техническа експертиза /СТЕ/ /л. 108 –л. 110/ - в своето заключение, вещото лице е установило, че урегулираните поземлени имоти, с които се препокрива процесния имот, са застроени със сгради с издадени разрешения за строеж.

По силата на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, собствениците или техните наследници, притежавали земеделски земи преди образуването на трудовокооперативни земеделски стопанства или държавни земеделски стопанства, независимо от това, дали са били включени в тях или в други, образувани въз основа на тях, селскостопански организации, намиращи се в границите на урбанизираните територии (населени места) или извън тях и са застроени (каквото е настоящия случай) или върху тях са проведени мероприятия, които не позволяват възстановяване на собствеността, имат право на обезщетение по тяхно искане с равностойни земи от държавния или от общинския поземлен фонд и/или с поименни компенсационни бонове.

Неоснователно е наведеното в касационната жалба оплакване, че при постановяване на своето решение, въззивният съд не е съобразил представените от жалбоподателя писмени доказателства, за което е било издадено съдебно

удостоверение, а именно – Позволителен билет № 7072 от 12.11.1985 г. на РНС „Девети септември“ и одобрен архитектурен проект на 12.11.1985 г. за УПИ VII – 406 от кв. 51, местност в.з. „С. север“ от плана на [населено място] и Одобрени проекти за пристройка гараж от 15.05.1985 г. на район „9-ти септември“ за вила от 0.06.1966 г. на Благоевски РС за УПИ X.-411 от кв. 51, местност в.з. „С. север“ от плана на [населено място]. Напротив, с о.с.з от 17.11.2021 г. съдът е констатирал, че посочените доказателства са налични към приложената по делото административната преписка, което се потвърждава от настоящия съдебен състав. Районният съд е събрал необходимите доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът следва да уважи същото в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По посочените аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, втори касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20222923 от 15.12.2021 г., постановено от Софийския районен съд, трето гражданско отделение, 151 състав по гр.д № 68390 по описа за 2019 г.

ОСЪЖДА Й. Б. А., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична община район „В.“ сума в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.